Alsó-Sztregova, aug. 9. 1862.

Édes Barátom!

Sietve irok néhány sort, hogy függőben ne tartsa-
lak. Ne várj bennünket ez uttal. Madách igen
ohajtana látni; de most nincs ideje megtenni e
kirándulást. Valami commassationalis ügyekkel
van elfoglalva. Így hát engem beküld Szliács-
ra, lehet el is kisér egy napra, de oly varga-
betüt csinálni, mint Sztregova–Hanva–Szliács,
most ideje nincs.

(Leveled többi pontjára majd válaszolok más-
kor. Atyafiaim elmenetele hétfőre van hatá-
rozva, ha el nem törik. Levelet várnak
hazulról, s még eljövetemig nem kaptak
volt. Így aztán malheure lenne, ha otthon
találnának maradni. Ha levelüket veszem,
(Szliácson vár, remélem) majd tudatom veled
elsült e szándékuk. Ha füstbe menne, ak-
kor ám feljöhetne kedves komám asszony,
egyedül is, és huzzájok. Vagy te fölkisér-
ott hetnéd s [illegible] hagyhatnád megint, ha nincs
időd Pesten maradni.

Fogadjátok, lelkeim, szives üdvözlésemet
és baráti [illegible].)

Híved örökké
Arany János

(U. i. e malaczka miatt
újra irni rá nem érek.

U. i. No 2. Ajánlom a Figyelőt
addig is becses gondjaidba.)

M. T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA